

[Alvilda Larsen.]

der ydes driftstilskud. Gennemførelsen af vort forslag vil betyde, at der næste år for de 100 mill. kr. kan bygges 5 000 lejligheder, hver til 150 kr. månedlig. Derudover vil de familier, som er berettigede til det, kunne få huslejetilskud; en familie med 3 børn vil kunne få en lejlighed til en husleje af ca. 100 kr. om måneden. Vi har foreslået, at der af lånene skal betales en rente på 4 pct., idet vi anser 4 pct. for at være en normal rente. Fremfor noget andet er det jo den ad politisk vej bestemte høje rente, der bærer skylden for stigningen i omkostningerne og dermed i huslejen; en rentestigning på 1 pct. har været ensbetydende med en lejestigning på 15 pct. Hvor stor betydning rentens højde har, fremgår af, at udgifterne til forrentning og afdrag på den investerede kapital i bygninger udgør omkring 75 pct. af den samlede leje. Det viser, at det er her, vi bør sætte ind; folketinget bør gøre noget på dette område, og det har magt dertil.

For øvrigt gør jeg opmærksom på, at ideen i dette lovforslag i høj grad ligner eller i hvert fald ikke er væsensforskellig fra ideen i det lovforslag, som socialdemokraterne fremsatte forud for valget i 1953, og som gik ud på, at der inden for en 2-årig periode skulle bygges 12 000 lejligheder på særlige vilkår. Dette lovforslag har vi imidlertid ikke set noget som helst til siden 1953.

I den forbindelse vil jeg gøre nogle bemærkninger om den fremgangsmåde, regeringen har anvendt, efter at den er kommet så vidt som til at erkende, at de nuværende rådighedsbeløb ikke strækker til. Man nøjes med at fremsætte et lille ønske om, at der bliver stillet flere midler til rådighed; man udtalte jo et ønske om at få 35 mill. kr. mere til rådighed, da vi forleden behandlede et forslag om ændringer med hensyn til kapitel V.A.-byggeriet. Hvis socialdemokratiet mener det alvorligt med ønsket om flere midler til byggeriet, fatter jeg ikke, at man nøjes med at fremføre sådanne ønsker; hvorfor i alverden fremsætter man ikke et selvstændigt lovforslag? Hvis man gjorde det, var der større mulighed for, at der kom noget ud af ønskerne om flere midler til byggeriet.

Ud over det, jeg allerede har omtalt, har vi i vort lovforslag foreslået, at lånegræn-

serne føres op til samme højde, som de havde før nedskæringen af byggestøtten i 1955. Vi ønsker nemlig at komme de unge til hjælp, især de unge, der skal giftes, og som samler sammen til et hjem. Under den nuværende byggestøttelov kræves der i de nye lejligheder indskud på helt op til 3 000 kr. Det er en alt for stor belastning for de unge; vi mener, det vil være rimeligt at tage et særligt hensyn til dem, bl. a. ved en forhøjelse af lånegrænserne, så indskuddene i de nye lejligheder ikke bliver større end fra 1 200 til 1 500 kr., altså halvt så meget, som der forlanges i dag.

Vi mener, at gennemførelsen af det lovforslag, vi her har fremsat, er absolut nødvendig. Vi tilsigter først og fremmest en hurtig løsning af problemet. Men set på baggrund af boligproblemets omfang og alvor er det i virkeligheden et beskedent og begrænset forslag; det er ikke et forslag, der på nogen måde løser boligproblemet; efter vor opfattelse kan dette også kun ske, hvis man helt og holdent frigør boligproduktionen fra de private spekulantinteresser på alle områder. Vort forslag er et aktuelt forslag til dækning af et umiddelbart behov, og jeg appellerer indtrængende til de øvrige partier om at være med til at skaffe boliger, være med til at skaffe arbejde til vort allerstørste aktiv, Danmarks arbejdskraft.

Boligministeren (Kjærboel): Hvis det ærede medlem fru Alvilda Larsen ikke selv havde bragt i erindring det ærede medlem hr. Carl P. Jensens udtalelser under første behandling af lovforslaget vedrørende ændringer i byggestøtteloven angående kap. V. A., ville jeg selv have gjort det. Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen gjorde opmærksom på, at forudsætningerne for de beløb, der var stillet til rådighed i byggestøtteloven, ikke længere var til stede, og at omkostningsstigninger ville medføre en nedgang i boligbyggeriet, som ikke var forudset dengang, man stipulerede de pågældende beløb. Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen nøjedes ikke med at fremsætte sine synspunkter her i tinget fra denne talerstol, men gjorde forsøg på i det udvalg, der var nedsat, at vinde ørenlyd for sine betragtninger. Det var imidlertid ikke muligt at få de andre partier til at gå med til nogen forhøjelse af